

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1579/2003 af 9. september 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2003 af 9. september 2003 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (æbler) 3

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF** 4

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/639/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 4. september 2003 om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF med hensyn til stifter til konstruktionssamlinger** ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 3159) 18

2003/640/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 4. september 2003 om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF med hensyn til systemer til udvendig vægbeklædning** ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 3160) 21

- * **Kommissionens beslutning af 5. september 2003 om anvendelse af farvefotografier eller andre illustrationer som sundhedsadvarsler på tobakspakninger ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 3184)** 24
-

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

- * **Rådets afgørelse 2003/642/RIA af 22. juli 2003 om anvendelse på Gibraltar af konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater** 27

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1579/2003
af 9. september 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. september 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. september 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	136,2
	060	112,5
	064	73,5
	096	45,5
	999	91,9
0707 00 05	052	120,2
	096	16,4
	999	68,3
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	388	60,7
	524	54,5
	528	57,2
	999	57,5
0806 10 10	052	73,5
	064	62,1
	999	67,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	75,6
	400	86,1
	508	71,7
	512	96,0
	528	44,5
	720	61,8
	800	163,0
	804	87,3
	999	85,8
0808 20 50	052	109,3
	388	87,3
	720	56,8
	999	84,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	100,9
	999	100,9
0809 40 05	052	78,6
	060	62,4
	064	60,5
	066	65,8
	068	54,5
	093	70,3
	094	58,4
	512	67,0
	624	126,2
	999	69,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1580/2003
af 9. september 2003
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (æbler)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutter for frugt og grøntsager ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder, for hvilke der kan udstedes eksportlicenser af type B, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1061/2003 ⁽⁵⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for æbler, som er fastsat for den igangværende eksportpe-

riode, snart ved at blive overskredet. Denne overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutter for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for æbler, der udføres efter den 9. september 2003, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For æbler afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 1061/2003, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 9. september 2003, men inden den 17. september 2003.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. september 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. september 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 44.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/59/EF
af 15. juli 2003**

om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 5, stk. 1, 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 3820/85 ⁽⁴⁾ er det fastsat, at visse førere af køretøjer i godstransport eller i personbefordring ad vej afhængigt af deres alder, kategorien af det anvendte køretøj eller længden af de strækninger, der tilbagelægges, skal være i besiddelse af et anerkendt kvalifikationsbevis i henhold til fællesskabsreglerne om minimumsniveaue for uddannelse af visse førere af køretøjer i vejtransport. Dette minimumsniveau er fastsat i direktiv 76/914/EØF ⁽⁵⁾.

(2) Da ovennævnte bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3820/85 finder anvendelse på en meget lille procentdel af chauffører, og da der i øjeblikket kun er fastsat en obligatorisk chaufføruddannelse i enkelte medlemsstater, udøver de fleste af de chauffører, som i øjeblikket kører på Fællesskabets område, deres erhverv alene på grundlag af kørekortet.

⁽¹⁾ EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 258, og EFT C 20 E af 28.1.2003, s. 263.

⁽²⁾ EFT C 260 af 17.9.2001, s. 90.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.1.2002 (EFT C 271 E af 7.11.2002, s. 381), Rådets fælles holdning af 5.12.2002 (EUT C 32 E af 11.2.2003, s. 9) og Europa-Parlamentets afgørelse af 8.4.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 13.6.2003.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 76/914/EØF af 16. december 1976 om minimumsniveaue for uddannelse af visse førere af køretøjer i transport ad landevej (EFT L 357 af 29.12.1976, s. 36).

(3) For at give chaufførerne mulighed for at opfylde de nye krav, der følger af udviklingen i markedet for vejtransport, bør fællesskabsreglerne anvendes på samtlige chauffører, hvad enten de udøver deres erhverv som selvstændige erhvervsdrivende eller som lønmodtagere, for egen regning eller for tredjemands regning.

(4) Formålet med at fastsætte nye fællesskabsregler er at sikre, at chaufføren har de nødvendige kvalifikationer både for adgang til og for at drive erhverv som chauffør.

(5) Kravet om grundlæggende kvalifikationer og om efteruddannelse tager navnlig sigte på at forbedre færdselssikkerheden og chaufførens sikkerhed, herunder i forbindelse med de operationer, chaufføren foretager, når køretøjet holder stille. Desuden tager en modernisering af chaufførerhvervet sigte på at gøre unge interesserede i dette erhverv, hvilket skulle bidrage til at rekruttere nye chauffører i en periode, hvor der er mangel på disse.

(6) For at undgå, at der skabes ulige konkurrencevilkår, finder dette direktiv anvendelse på kørsel udført af såvel statsborgere i en medlemsstat som statsborgere i et tredjeland, som er ansat i eller benyttes af en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat.

(7) For at det kan godtgøres, at chaufføren har erhvervet de nødvendige kvalifikationer, bør medlemsstaterne udstede et kvalifikationsbevis til førere for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus eller efteruddannelse.

(8) På grund af forskellene mellem de ordninger, der allerede eksisterer i visse medlemsstater, bør medlemsstaterne, med henblik på at lette gennemførelsen af bestemmelserne om et grundlæggende kvalifikationskursus, kunne vælge mellem flere modeller.

(9) For at sikre, at de chauffører, der allerede udøver deres erhverv, bevarer deres kvalifikationsniveau, bør der stilles krav om, at de regelmæssigt efteruddanner sig inden for de områder, der er væsentlige for deres erhverv.

(10) Det grundlæggende kvalifikationskursus og efteruddannelsen skal som minimum omfatte de sikkerhedsbestemmelser, der skal overholdes under kørslen, og når køretøjet holder stille. Et øget kendskab til defensiv kørsel — foregribelse af fare, hensyntagen til andre trafikanter — som desuden medfører et rationelt brændstofforbrug, vil få positive virkninger både for samfundet og for vejtransportsektoren selv.

- (11) Dette direktiv bør ikke berøre de rettigheder, der er erhvervet af chauffører, som er blevet indehavere af det for udøvelsen af chaufførerhvervet nødvendige kørekort inden den dato, der er fastsat for opnåelsen af kvalifikationsbeviset for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus eller efteruddannelse.
- (12) Kun uddannelsescentre, som er blevet godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, bør kunne tilrettelægge uddannelseskurser med henblik på erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse. For at sikre kvaliteten af disse godkendte uddannelsescentre bør de kompetente myndigheder fastsætte fælles godkendelseskriterier, herunder et krav om velfunderet faglig kompetence.
- (13) Ikke blot medlemsstaternes kompetente myndigheder, men også ethvert af dem udpeget organ bør kunne forestå de eksamener, der er fastsat med henblik på det grundlæggende kvalifikationskursus og efteruddannelsen. Under hensyntagen til den betydning, dette direktiv har for færdselssikkerheden og for lige konkurrencevilkår, bør medlemsstaternes kompetente myndigheder føre kontrol med disse eksamener.
- (14) Medlemsstaterne bør pålægge chaufførerne at gennemføre den første efteruddannelse og udstede det dertil hørende kvalifikationsbevis senest fem år enten efter datoen for udstedelsen af kvalifikationsbeviset for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus eller efter udløbet af den frist, der er fastsat for visse chaufførers ret til at gøre sine erhvervede rettigheder gældende. Det bør ligeledes være tilladt at afkorte eller forlænge disse frister. Efter den første efteruddannelse bør chaufføren følge en efteruddannelse hvert femte år.
- (15) For at attestere, at en chauffør, der er statsborger i en medlemsstat, er indehaver af et af de kvalifikationsbeviser, der er nævnt i dette direktiv, og for at lette den gensidige anerkendelse af de forskellige kvalifikationsbeviser bør medlemsstaterne indføre den med henblik herpå fastsatte harmoniserede fællesskabskode samt dennes udløbsdato enten i kørekortet eller i det nye chaufføruddannelsesbevis, som medlemsstaterne anerkender gensidigt, og som er udfærdiget efter den harmoniserede model i dette direktiv. Dette bevis skal opfylde de samme sikkerhedskrav som kørekortet i betragtning af den betydning for færdselssikkerheden og for lige konkurrencevilkår, de til beviset knyttede rettigheder har. Da medlemsstaterne har mulighed for at indføre fællesskabskoden i det nye bevis, kan de fastsætte datoen for kørekortets udløb på en sådan måde, at den ikke falder sammen med datoen for udløbet af gyldigheden af efteruddannelsen, jf. direktiv 91/439/EØF⁽¹⁾, hvorefter hver medlemsstat bevarer retten til efter nationale kriterier at fastsætte gyldighedsperioden for de kørekort, som den udsteder.
- (16) Det er nødvendigt at ændre bilag I og Ia til direktiv 91/439/EØF ved i listen over de harmoniserede koder og underkoder, der er anført i de nævnte bilag, at indføre den nye fællesskabskode, som angiver den dato, indtil hvilken chaufføren opfylder kravet om erhvervs-kvalifikationer, hvad enten det drejer sig om grundlæggende kvalifikationer eller om efteruddannelse.
- (17) For de chauffører, som er omfattet af dette direktiv, og som er statsborgere i et tredjeland, bør der fastsættes særlige attesteringsbestemmelser.
- (18) Kommissionen bør overvåge gennemførelsen af dette direktiv, navnlig på grund af de forskellige ordninger for erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer det indeholder, og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport herom.
- (19) I betragtning af det store antal chauffører, der er omfattet af dette direktiv, bør bestemmelserne om de grundlæggende kvalifikationer gennemføres i to tempi, afhængig af om der er tale om personbefordring eller om godstransport. Den etapevise gennemførelse af den del af direktivet, der vedrører kravet om grundlæggende kvalifikationer for førere af køretøjer til godstransport, bør endvidere åbne mulighed for en gradvis igangsættelse af efteruddannelsen.
- (20) Gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾.
- (21) Under hensyntagen til, at bestemmelserne om de grundlæggende kvalifikationer gennemføres på to forskellige tidspunkter, bør de relevante bestemmelser i forordning (EØF) nr. 3820/85 samt direktiv 76/914/EØF ophæves.
- (22) For at overholde fællesskabsrettens principper er det dog ønskeligt, at dette direktiv ikke finder anvendelse på førere af køretøjer, der anvendes til transport, som anses for at have ringe indvirkning på færdselssikkerheden, eller i tilfælde, hvor direktivets krav medfører en uforholdsmæssig økonomisk eller social byrde.
- (23) Målet for dette direktiv, nemlig indførelse af fællesskabskrav om grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlingsomfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/56/EF (EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på kørsel udført af:

- a) statsborgerne i en medlemsstat og
- b) tredjelandstatsborgere, der er ansat i eller benyttes af en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat

i det følgende benævnt »chauffører«, og som udfører vejtransport inden for Fællesskabet på veje, der er åbne for offentlig adgang, med:

- køretøjer, hvortil der kræves et kørekort til en af kategorierne C1, C1 + E, C eller C + E, som defineret i direktiv 91/439/EØF, eller et kørekort, der er anerkendt som ækvivalent
- køretøjer, hvortil der kræves et kørekort til en af kategorierne D1, D1 + E, D eller D + E, som defineret i direktiv 91/439/EØF, eller et kørekort, der er anerkendt som ækvivalent.

Artikel 2

Undtagelser

Dette direktiv gælder ikke for førere:

- a) af køretøjer, hvis højst tilladte hastighed ikke overstiger 45 km/t
- b) af køretøjer, der benyttes af de væbnede styrker, civilbeskyttelsestjenesten, brandvæsenet og ordensmagten eller er under disse tjenesters kontrol
- c) af køretøjer, der prøvekøres på veje med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse, eller som er nye eller ombyggede og endnu ikke taget i brug
- d) af køretøjer, der anvendes i nødsituationer eller benyttes til redningsopgaver
- e) af køretøjer, der benyttes til køretimer med henblik på opnåelse af et kørekort eller det i artikel 6 og artikel 8, stk. 1, omhandlede kvalifikationsbevis
- f) af køretøjer, der benyttes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring og varetransport i privat øjemed

- g) af køretøjer, der benyttes til transport af materiel eller udstyr, som skal anvendes under udøvelsen af chaufførens erhverv, forudsat at kørslen af køretøjerne ikke er chaufførens hovedaktivitet.

Artikel 3

Kvalifikationer og uddannelse

1. Kørsel som defineret i artikel 1 er underlagt krav om grundlæggende kvalifikationer og pligt til efteruddannelse. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne:

- a) En ordning for grundlæggende kvalifikationer

Medlemsstaterne vælger mellem følgende to muligheder:

- i) En ordning, der omfatter både deltagelse i undervisning og en prøve

I overensstemmelse med bilag I, afdeling 2, punkt 2.1, indebærer denne form for grundlæggende kvalifikationer obligatorisk deltagelse i undervisning af en vis varighed. Uddannelsen afsluttes med en prøve. Hvis prøven består, afsluttes uddannelsen med udstedelse af det i artikel 6, stk. 1, litra a), omhandlede kvalifikationsbevis.

- ii) En ordning, der kun omfatter prøver

I overensstemmelse med bilag I, afdeling 2, punkt 2.2, indebærer denne form for grundlæggende kvalifikationer ikke obligatorisk deltagelse i undervisning, men udelukkende teoretiske og praktiske prøver. Hvis prøverne består, afsluttes uddannelsen med udstedelse af det i artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede kvalifikationsbevis.

En medlemsstat kan imidlertid godkende en chauffør til kørsel på sit område, inden der er udstedt et kvalifikationsbevis, i en periode på højst tre år, i løbet af hvilken chaufføren deltager i en national vekseluddannelse på mindst seks måneder. I forbindelse med denne vekseluddannelse kan de prøver, der er nævnt nr. litra i) og ii), afholdes i etaper

- b) En efteruddannelsesordning

I overensstemmelse med bilag I, afdeling 4, indebærer efteruddannelsen obligatorisk deltagelse i undervisning. Uddannelsen afsluttes med udstedelse af det i artikel 8, stk. 1, omhandlede kvalifikationsbevis.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes fastlægge en ordning med et intensivt grundlæggende kvalifikationskursus for at give chaufføren mulighed for at udøve sit erhverv i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a), nr. ii), og litra b), samt stk. 3, litra a), nr. i), og litra b).

I overensstemmelse med bilag I, afdeling 3, indebærer det intensive grundlæggende kvalifikationskursus obligatorisk deltagelse i undervisning. Det afsluttes med en prøve. Hvis prøven består, afsluttes uddannelsen med udstedelse af det kvalifikationsbevis, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fritage en chauffør, som har opnået certifikatet vedrørende faglig dygtighed, jf. direktiv 96/26/EF⁽¹⁾, for de prøver, der er nævnt i stk. 1, litra a), nr. i) og ii) og i stk. 2, i de emner, der dækkes af den prøve, der er fastlagt inden for rammerne af direktiv 96/26/EF, og i så tilfælde for delta-gelse i den del af undervisningen, der vedrører disse emner.

Artikel 4

Erhvervede rettigheder

Følgende chauffører er fritaget for pligten til at følge et grundlæggende kvalifikationskursus:

- a) indehavere af et kørekort til en af kategorierne D1, D1 + E, D eller D + E eller et kørekort, der er anerkendt som ækvivalent, udstedt senest to år efter sidste frist for dette direktivs gennemførelse
- b) indehavere af et kørekort til en af kategorierne C1, C1 + E, C eller C + E eller et kørekort, der er anerkendt som ækvivalent, udstedt senest tre år efter sidste frist for dette direktivs gennemførelse.

Artikel 5

Grundlæggende kvalifikationer

1. Det er ikke nødvendigt at være indehaver af det pågældende kørekort for at få adgang til et grundlæggende kvalifikationskursus.

2. Førere af køretøjer beregnet til godstransport kan

- a) fra det fyldte 18. år:
 - i) føre køretøjer af kørekortkategori C og C + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 1, nævnte kvalifikationsbevis
 - ii) føre køretøjer af kørekortkategori C1 og C1 + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 2, nævnte kvalifikationsbevis

b) fra det fyldte 21. år føre køretøjer af kørekortkategori C og C + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 2, nævnte kvalifikationsbevis.

3. Førere af køretøjer beregnet til personbefordring kan

- a) fra det fyldte 21. år:
 - i) føre køretøjer af kørekortkategori D og D+E ved rutekørsel med personer på en strækning, der ikke overstiger 50 km, samt køretøjer af kørekortkategori D1 og D1 + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 2, nævnte kvalifikationsbevis.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (EFT L 124 af 23.5.1996, s. 1). Senest ændret ved direktiv 98/76/EF (EFT L 277 af 14.10.1998, s. 17).

En medlemsstat kan give en fører af et af disse køretøjer tilladelse til på sit område at føre køretøjer af disse kategorier fra det fyldte 18. år, forudsat at han er indehaver af det i artikel 6, stk. 1, nævnte kvalifikationsbevis

- ii) føre køretøjer af kørekortkategori D og D + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 1, nævnte kvalifikationsbevis.

En medlemsstat kan give en fører af et af disse køretøjer tilladelse til på sit område at føre køretøjer af disse kategorier fra det fyldte 20. år, forudsat at han er indehaver af det i artikel 6, stk. 1, nævnte kvalifikationsbevis. Denne aldersgrænse kan nedsættes til 18 år, når køretøjet ikke medfører passagerer

- b) fra det fyldte 23. år føre køretøjer af kørekortkategori D og D + E, forudsat at de er indehavere af det i artikel 6, stk. 2, nævnte kvalifikationsbevis.

4. Med forbehold af aldersgrænserne i stk. 2 er chauffører, der udfører godstransport, og som har opnået et i artikel 6 nævnt kvalifikationsbevis for en af de i stk. 2 i denne artikel fastsatte kategorier af køretøjer, fritaget for at opnå et sådant kvalifikationsbevis for de øvrige kategorier af køretøjer, der er fastsat i nævnte stykke.

Disse bestemmelser gælder på de samme vilkår for chauffører, der udfører personbefordring, for de kategorier af køretøjer, der er nævnt i stk. 3.

5. Chauffører, der udfører godstransport, som udvider eller ændrer deres aktiviteter for at udføre personbefordring eller omvendt, og som er indehavere af et i artikel 6 nævnt kvalifikationsbevis, skal ikke gentage de dele, der er fælles for de grundlæggende kvalifikationskurser, men kun de dele, der er specifikke for de nye kvalifikationer.

Artikel 6

Kvalifikationsbevis for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus

1. Kvalifikationsbevis for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus

- a) Kvalifikationsbevis udstedt på grundlag af deltagelse i undervisning og en prøve

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), kræver medlemsstaten, at en person, der ønsker at blive chauffør, følger undervisningen i et uddannelsescenter, der er godkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med bilag I, afdeling 5, i det følgende benævnt »godkendt uddannelsescenter«. Uddannelsen omfatter samtlige emner på listen i bilag I, afdeling 1. Uddannelsen afsluttes med, at chaufføren består den prøve, der er omhandlet i bilag I, afdeling 2, punkt 2.1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder eller en enhed, der er udpeget af dem, tilrettelægger prøven, som har til formål at efterprøve, at chaufførens kundskaber om ovennævnte emner er på det niveau, der kræves i bilag I, afdeling 1. Disse myndigheder eller enheder fører tilsyn med prøven og udsteder, hvis den består, et kvalifikationsbevis for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus til chaufføren.

b) Kvalifikationsbevis udstedt på grundlag af prøver

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kræver medlemsstaten, at en person, der ønsker at blive chauffør, består de teoretiske og praktiske prøver, der er nævnt i bilag I, afdeling 2, punkt 2.2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder eller en enhed, der er udpeget af dem, tilrettelægger prøverne, der har til formål at efterprøve, at chaufførens kundskaber om alle ovennævnte emner er på det niveau, der kræves i bilag I, afdeling 1. Disse myndigheder eller enheder fører tilsyn med prøverne og udsteder, hvis de består, et kvalifikationsbevis for gennemført grundlæggende kvalifikationskursus til chaufføren.

2. Kvalifikationsbevis for gennemført intensivt grundlæggende kvalifikationskursus

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, kræver medlemsstaten, at en person, der ønsker at blive chauffør, deltager i undervisningen i et godkendt uddannelsescenter. Uddannelsen omfatter samtlige emner på listen i bilag I, afdeling 1.

Uddannelsen afsluttes med den prøve, der er omhandlet i bilag I, afdeling 3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder eller en enhed, der er udpeget af dem, tilrettelægger prøven, der har til formål at efterprøve, at chaufførens kundskaber om ovennævnte emner er på det niveau, der kræves i bilag I, afdeling 1. Disse myndigheder eller enheder fører tilsyn med prøven og udsteder, hvis den består, et kvalifikationsbevis for gennemført intensivt grundlæggende kvalifikationskursus til chaufføren.

*Artikel 7***Efteruddannelse**

Efteruddannelsen tager sigte på at give indehaverne af det i artikel 6 omhandlede kvalifikationsbevis samt chauffører, der er nævnt i artikel 4, mulighed for at ajourføre kundskaber, som er væsentlige for deres arbejde, idet der lægges særlig vægt på færdssikkerhed og rationelt brændstofforbrug.

Denne uddannelse tilrettelægges af et godkendt uddannelsescenter i overensstemmelse med bilag I, afdeling 5. Hvis en chauffør skifter virksomhed, skal der tages hensyn til allerede gennemgået efteruddannelse.

Efteruddannelsen har til formål at uddybe og repetere nogle af emnerne på listen i bilag I, afdeling 1.

*Artikel 8***Kvalifikationsbevis for gennemført efteruddannelse**

1. Efter afslutning af den i artikel 7 omtalte efteruddannelse udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder eller det godkendte uddannelsescenter et kvalifikationsbevis for gennemført efteruddannelse til chaufføren.

2. Følgende personer skal første gang følge en efteruddannelse:

a) personer, der er indehavere af et kvalifikationsbevis, jf. artikel 6: senest fem år efter udstedelsen af dette kvalifikationsbevis

b) chauffører, jf. artikel 4: senest fem år efter de datoer, der er nævnt i artikel 14, stk. 2, ifølge en tidsplan fastsat af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne kan afkorte eller forlænge disse frister, så de bl.a. falder sammen med datoen for udløbet af kørekortets gyldighedsperiode eller giver mulighed for en gradvis igangsættelse af efteruddannelsen. Fristen kan dog hverken være på under tre år eller over syv år.

3. Chauffører, der har gennemført den første efteruddannelse, jf. stk. 2, skal følge en efteruddannelse hvert femte år inden udløbet af efteruddannelseskvalifikationsbevisets gyldighedsperiode.

4. Indehavere af et kvalifikationsbevis, jf. artikel 6 eller stk. 1 i denne artikel, samt chauffører, jf. artikel 4, som er ophørt med at udøve deres erhverv, og som ikke opfylder kravene i stk. 1, 2 og 3, skal følge en efteruddannelse, inden de genoptager deres erhverv.

5. Chauffører, der udfører godstransport eller passagerbefordring ad vej, og som har fulgt en efteruddannelse for en af de kørekortkategorier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2 og 3, er fritaget for efteruddannelse for en af de øvrige køretøjskategorier, der er omhandlet i de nævnte stykker.

*Artikel 9***Uddannelsessted**

Chauffører, jf. artikel 1, litra a), skal opnå de grundlæggende kvalifikationer som omhandlet i artikel 5 i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige bopæl som defineret i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 3821/85⁽¹⁾.

Chauffører, jf. artikel 1, litra b), skal opnå disse kvalifikationer i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, eller i den medlemsstat, som har udstedt deres arbejdstilladelse.

Chauffører, jf. artikel 1, litra a) og b), skal følge den i artikel 7 omhandlede efteruddannelse i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige bopæl, eller i den medlemsstat, hvor de arbejder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1360/2002 (EFT L 207 af 5.8.2002, s. 1).

Artikel 10

Fællesskabskode

1. På grundlag af det i artikel 6 omhandlede kvalifikationsbevis samt det i artikel 8, stk. 1, omhandlede kvalifikationsbevis indfører de kompetente myndigheder i medlemsstaterne under hensyn til artikel 5, stk. 2 og 3, og artikel 8 fællesskabskoden, jf. stk. 2 i denne artikel, ved siden af de tilsvarende køretøjskategorier:

- enten i kørekortet
- eller i chaufføruddannelsesbeviset, der er udfærdiget i overensstemmelse med modellen i bilag II.

Chaufføruddannelsesbeviserne, der udstedes af medlemsstaterne, anerkendes gensidigt. Ved udstedelsen af et bevis sikrer de kompetente myndigheder sig, at kørekortet, hvis nummer er angivet på beviset, er gyldigt.

2. Følgende fællesskabskode tilføjes på listen over de harmoniserede fællesskabskoder i bilag I og I a til direktiv 91/439/EØF:

»95. Chauffør, der er indehaver af et kvalifikationsbevis, som opfylder kravet om erhvervs kvalifikationer i artikel 3, indtil ... (f.eks.: 95.01.01.2012).«

3. a) Chauffører, jf. artikel 1, litra b), der udfører godstransport ad vej, skal godtgøre, at de besidder de kvalifikationer og den uddannelse, der er omhandlet i dette direktiv, ved hjælp af den førerattest, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 484/2002⁽¹⁾.

Medlemsstaten kan som supplement til denne attest udstede et chaufføruddannelsesbevis, jf. bilag II, forsynet med den dertil svarende fællesskabskode, til chaufføren.

b) Chauffører, jf. artikel 1, litra b), der udfører personbefordring ad vej, skal godtgøre, at de besidder de kvalifikationer og den uddannelse, der er omhandlet i dette direktiv, ved hjælp af:

- enten et kørekort efter EF-model, hvori fællesskabskoden er indføjet, hvis vedkommende har et sådant kørekort
- eller et chaufføruddannelsesbevis, jf. bilag II, forsynet med den dertil svarende fællesskabskode
- eller et nationalt bevis, hvis gyldighed medlemsstaterne gensidigt anerkender på deres område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1. marts 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 881/92 og Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 med henblik på at indføre en førerattest (EFT 76 af 19.3.2002, s. 1).

Artikel 11

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag I og II til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 13

Rapportering

Kommissionen forelægger inden den 10. september 2011 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport med en første evaluering af gennemførelsen af dette direktiv, navnlig med hensyn til ækvivalensen mellem de forskellige ordninger for grundlæggende kvalifikationer, der er omhandlet i artikel 3, samt hvor effektive de er med hensyn til at opnå det tilstræbte kvalifikationsniveau. Rapporten ledsages i givet fald af passende forslag.

Artikel 14

Gennemførelse og anvendelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 10. september 2006 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser:

- for så vidt angår de grundlæggende kvalifikationer for førere af køretøjer af kørekortskategori D1, D1 + E, D og D + E fra den 10. september 2008.
- for så vidt angår de grundlæggende kvalifikationer for førere af køretøjer af køretøjskategori C1, C1 + E, C og C + E fra den 10. september 2009.

De underretter straks Kommissionen herom og bistår hinanden ved gennemførelsen af disse bestemmelser.

*Artikel 15***Ophævelse**

1. I artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3820/85 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 1 ophæves med virkning fra den 10. september 2009.
- b) stk. 2 og 4 ophæves med virkning fra den 10. september 2008.

2. Direktiv 76/914/EØF ophæves med virkning fra den 10. september 2009.

3. De love og administrative bestemmelser, der er vedtaget for at efterkomme direktiv 76/914/EØF, ophører med at finde anvendelse

- fra den 10. september 2008 for så vidt angår førere af køretøjer til personbefordring ad vej
- fra den 10. september 2009 for så vidt angår førere af køretøjer til godstransport ad vej.

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 17***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

BILAG I

MINIMUMSKRAV TIL KVALIFIKATIONER OG UDDANNELSE

Afdeling 1: Emneliste

De kundskaber, som skal tages i betragtning ved medlemsstaternes konstatering af chaufførens grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse, skal som minimum omfatte de emner, der er opført på denne liste. Personer, der ønsker at blive chauffører, skal opnå et sådant niveau af kundskaber og praktiske færdigheder, som er nødvendigt, for at de på sikker vis kan føre et køretøj af den relevante kørekortskategori.

Minimumsniveauet for kundskaberne må ikke være lavere end niveau 2 i den oversigt over uddannelsesniveauerne, der findes i bilag I til beslutning 85/368/EØF ⁽¹⁾, dvs. et uddannelsesniveau, der er opnået ved obligatorisk skolegang suppleret med erhvervsuddannelse.

1. Videreuddannelse i rationel kørsel med hovedvægt på sikkerhed

Alle kørekort

1.1. Mål: at kende de karakteristiske egenskaber ved kraftoverføring for at kunne optimere brugen heraf

Motorers drejningsmoment, effektkurver og brændstofforbrugskurver, optimalt køreområde på omdrejningstælleren samt diagrammer for gearenes overlappning.

1.2. Mål: at kende sikkerhedsanordningernes karakteristiske egenskaber og funktioner med henblik på at beherske køretøjet, mindske slid og forebygge fejl

Særlige kendetegn ved pneumatisk/hydraulisk bremsesystem, grænser for brug af bremses og retarder, kombineret brug af bremses og retarder, bedste valg af hastighed og gear, brug af køretøjets inertier, brug af forskellige metoder til at nedsætte hastigheden og til bremsning ved kørsel ned ad bakke samt reaktion ved funktionssvigt.

1.3. Mål: at kunne optimere brændstofforbruget

Optimering af brændstofforbruget ved anvendelse af, hvad der er lært under punkt 1.1 og 1.2.

Kørekort til kategori C, C + E, C1 og C1 + E

1.4. Mål: at kunne stå for lastning af et køretøj under overholdelse af sikkerhedsforskrifterne og den korrekte brug af køretøjet

Kræfter på køretøjet under kørsel, brug af forskellige gear alt efter køretøjets belæsningsstilstand og vejens længdeprofil, beregning af køretøjets eller vogntogets nyttelast, beregning af lastrummets størrelse, placering af godset, følgerne af for stort akseltryk, køretøjets stabilitet og tyngdepunkt, emballagetyper og paller.

Hovedkategorier af gods, der kræver surring, sikrings- og surringsteknikker, brug af surringsremme, kontrol af surringsanordningerne, brug af udstyr til godshåndtering samt brug af presenning.

Kørekort til kategori D, D + E, D1 og D1 + E

1.5. Mål: at kunne varetage passagerernes sikkerhed og komfort

Justering af langsgående og sidelæns bevægelser, fælles brug af vejnettet, placering på kørebanen, smidig opbremsning, overhæng, brug af særlige infrastrukturer (offentlige arealer, særlige kørebaner), løsning af konflikter mellem sikker kørsel og andre af chaufførens funktioner, kontakt med passagerer samt særlige aspekter ved befordring af visse typer passagerer (handicappede, børn).

1.6. Mål: at kunne stå for lastning af et køretøj under overholdelse af sikkerhedsforskrifterne og den korrekte brug af køretøjet

Kræfter på køretøjet under kørsel, brug af forskellige gear alt efter køretøjets belæsningsstilstand og vejens længdeprofil, beregning af køretøjets eller vogntogets nyttelast, placering af godset, følgerne af for stort akseltryk, køretøjets stabilitet og tyngdepunkt.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer (EFT L 199 af 31.7.1985, s. 56).

2. *Anvendelse af reglerne*

Alle kørekort

2.1. Mål: at kende vejtransportens sociale kontekst og reglerne

Specifikke arbejdstidsregler for transport, forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 og deres principper, anvendelse og konsekvenser, sanktioner for mangelfuld, ukorrekt eller svigagtig brug af fartskriver, kendskab til vejtransportens sociale kontekst: chaufførernes rettigheder og pligter med hensyn til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse.

Kørekort til kategori C, C + E, C1 og C1 + E

2.2. Mål: at kende reglerne på godstransportområdet

Transporttilladelser, forpligtelser i henhold til standardkontrakter for godstransport, udfærdigelse af dokumenter, der giver en kontrakt konkret form, internationale transporttilladelser, forpligtelser i henhold til CMR-konventionen, udfærdigelse af internationalt fragtbrev, krydsning af landegrænser, speditører samt særlige ledsagedokumenter til gods.

Kørekort til kategori D, D + E, D1 og D1 + E

2.3. Mål: at kende reglerne for passagerbefordring

Transport af særlige grupper, sikkerhedsudstyr om bord på bussen, sikkerhedsseler og lastning af køretøjet.

3. *Sundhed, færdselsikkerhed og miljøikkerhed, service og logistik*

Alle kørekort

3.1. Mål: at være opmærksom på farer i trafikken og arbejdsulykker

Arbejdsulykkestyper på transportområdet, statistikker for færdselsulykker, indblanding af store køretøjer samt menneskelige, materielle og økonomiske følger.

3.2. Mål: at kunne forebygge kriminalitet og menneskesmugling

Generel information, følger for chaufføren, forebyggende foranstaltninger, checkliste samt lovgivning om transportvirksomhedens ansvar.

3.3. Mål: at kunne forebygge fysiske risici

Ergonomi: farlige bevægelser og stillinger, fysisk kondition, øvelser i håndtering af gods samt personlige værnemidler.

3.4. Mål: at være bevidst om betydningen af fysisk og psykisk egnethed

Principperne om sunde og afbalancerede spisevaner, virkninger af alkohol, medicin og andre stoffer, der kan ændre adfærden, symptomer på træthed og stress og disses årsager og virkninger samt den grundlæggende betydning af skift mellem arbejde og hvile.

3.5. Mål: at kunne vurdere nødsituationer

Adfærd i nødsituationer: vurdere situationen, undgå forværring af en ulykke, tilkalde hjælp, hjælpe tilskadekomne og yde førstehjælp, reaktion ved brand, evakuering af personer i tunge erhvervskøretøjer og buspassagerer, sørge for alle passagerers sikkerhed, reaktion i tilfælde af aggression, grundprincipperne for udfyldelse af fælles skadeanmeldelse.

3.6. Mål: at kunne tilpasse sin optræden på en måde, der bidrager til at højne en servicevirksomheds image

Chaufførens optræden og image: betydningen for virksomheden af kvaliteten af den ydelse, chaufføren leverer, chaufførens forskellige roller, forskellige personer, som chaufføren kommer i kontakt med, vedligeholdelse af køretøjet, tilrettelæggelse af arbejdet, kommercielle og finansielle følger af tvister.

Kørekort til kategori C, C + E, C1 og C1 + E

3.7. Mål: at kende vejgodstransportens økonomiske kontekst og markedsorganisationen

Vejtransport i forhold til andre transportmåder (konkurrence, speditører), forskellige vejtransportaktiviteter (transport for tredjemands regning, egen virksomhed, transportrelaterede aktiviteter), hovedtyper af transportvirksomheder og transportrelaterede aktiviteter og deres organisation, specialisering inden for transport (tank, kontrolleret temperatur mv.) samt sektorens udvikling (diversificering af ydelser, kombination af bane og vej, underentreprise mv.).

Kørekort til kategori D, D + E, D1 og D1 + E

- 3.8. Mål: at kende den økonomiske kontekst for personbefordring ad vej og markedsorganisationen

Personbefordring ad vej i forhold til de forskellige personbefordringsmåder (tog, personbiler), forskellige aktiviteter inden for personbefordring ad vej, grænsepassage (international befordring) samt hovedtyper af virksomheder, der udfører personbefordring ad vej.

Afdeling 2: Obligatoriske grundlæggende kvalifikationer, jf. artikel 3, stk. 1, litra a)

- 2.1. *Grundlæggende kvalifikationer: en ordning med både deltagelse i undervisning og en prøve*

Det grundlæggende kvalifikationskursus omfatter undervisning i samtlige emner på listen i afdeling 1. Dette grundlæggende kvalifikationskursus har en varighed på 280 timer.

Hver chauffør skal have mindst 20 individuelle køretimer i et køretøj af den pågældende kategori, som mindst opfylder kravene til prøve køretøjer i direktiv 91/439/EØF.

I ovennævnte individuelle køreundervisning ledsages den person, der ønsker at blive chauffør, af en lærer ved et godkendt uddannelsescenter. Hver chauffør kan få højst 8 af de 20 individuelle køretimer på et særligt område eller i en avanceret simulator, hvor chaufførens evne til rationel kørsel kan bedømmes med hovedvægt på sikkerhed, herunder navnlig hans beherskelse af køretøjet på veje i forskelligartet tilstand samt under forskellige vejforhold og på forskellige tidspunkter af døgnet.

For de chauffører, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, er varigheden af det grundlæggende kvalifikationskursus på 70 timer, heraf 5 individuelle køretimer.

Ved uddannelsens afslutning underkaster medlemsstaternes kompetente myndigheder eller den enhed, som de har udpeget, chaufføren en skriftlig eller mundtlig prøve. Prøven omfatter mindst et spørgsmål for hvert mål på listen over emner i afdeling 1.

- 2.2. *Grundlæggende kvalifikationer: en ordning med kun prøver*

Medlemsstaternes kompetente myndigheder eller den enhed, som de har udpeget, tilrettelægger teoretiske og praktiske prøver, jf. nedenfor, for at efterprøve, om chaufførerne har de nødvendige kundskaber, der kræves i afdeling 1 med hensyn til samtlige mål og emner.

- a) Den teoretiske prøve består af mindst to delprøver:
- spørgsmål, enten multiple choice-spørgsmål eller spørgsmål, der skal besvares direkte, eller en kombination af begge dele
 - case studies.

Den teoretiske prøve skal mindst strække sig over fire timer.

- b) Den praktiske prøve består af to delprøver:

- en køreprøve, hvis formål er at bedømme evnen til rationel kørsel med hovedvægt på sikkerhed. Denne prøve foretages om muligt på veje uden for bymæssig bebyggelse, gennemkørselsveje og motorveje (eller lignende) samt på alle former for kørselsveje i byer, som skal repræsentere de forskellige typer vanskeligheder, som en chauffør kan forventes at komme ud for. Prøven skal helst afvikles under forskellige grader af trafiktæthed. Under kørslen skal tiden udnyttes bedst muligt til at bedømme chaufføren i alle de typer kørselsområder, som han kan forventes at komme ud for. Prøven skal mindst vare 90 minutter
- en praktisk prøve, som mindst skal vedrøre punkt 1.4, 1.5, 1.6, 3.2, 3.3 og 3.5.

Prøven skal mindst vare 30 minutter.

De køretøjer, der anvendes ved de praktiske prøver, skal mindst opfylde kravene til prøve køretøjer i direktiv 91/439/EØF.

Den praktiske prøve kan suppleres med en tredje delprøve, som afholdes på et særligt område eller i en avanceret simulator for at bedømme chaufførens evne til rationel kørsel med hovedvægt på sikkerhed, herunder navnlig hans beherskelse af køretøjet på veje i forskelligartet tilstand samt under forskellige vejforhold og på forskellige tidspunkter af døgnet.

Varigheden af denne ikke-obligatoriske delprøve er ikke fastsat. Hvis chaufføren består denne delprøve, kan dens varighed trækkes fra de 90 minutter, som er afsat til delprøven i nr. i), dog således at der ikke fratrækkes mere end 30 minutter.

For de chauffører, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, handler den teoretiske prøve udelukkende om de emner i afdeling 1, der vedrører de køretøjer, som det nye grundlæggende kvalifikationskursus tager sigte på. Disse chauffører skal dog aflægge hele den praktiske prøve.

Afdeling 3: Intensivt grundlæggende kvalifikationskursus, jf. artikel 3, stk. 2

Det intensive grundlæggende kvalifikationskursus omfatter undervisning i samtlige emner på listen i afdeling 1. Dette intensive grundlæggende kvalifikationskursus har en varighed på 140 timer.

Hver chauffør skal have mindst ti individuelle køretimer i et køretøj af den pågældende kategori, som mindst opfylder kravene til prøvekøretøjer i direktiv 91/439/EØF.

I ovennævnte individuelle køreundervisning ledsages den person, der ønsker at blive chauffør, af en lærer ved et godkendt uddannelsescenter. Hver chauffør kan få højst fire af de ti individuelle køretimer på et særligt område eller i en avanceret simulator, hvor chaufførens evne til rationel kørsel kan bedømmes med hovedvægt på sikkerhed, herunder navnlig hans beherskelse af køretøjet på veje i forskelligartet tilstand samt under forskellige vejrforhold og på forskellige tidspunkter af døgnet.

For de chauffører, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, er varigheden af det intensive grundlæggende kvalifikationskursus på 35 timer, heraf 2½ individuelle køretimer.

Ved uddannelsens afslutning underkaster medlemsstaternes kompetente myndigheder eller den enhed, som de har udpeget, chaufføren en skriftlig eller mundtlig prøve. Prøven omfatter mindst et spørgsmål for hvert mål på listen over emner i afdeling 1.

Afdeling 4: Obligatorisk efteruddannelse, jf. artikel 3, stk. 1, litra b)

Der tilrettelægges obligatoriske efteruddannelseskurser på et godkendt uddannelsescenter. De har en varighed på 35 timer hvert femte år og afholdes over perioder på mindst syv timer. Sådanne efteruddannelseskurser kan delvis foregå i en avanceret simulator.

Afdeling 5: Godkendelse af de grundlæggende kvalifikationskurser og af efteruddannelsen

5.1. De uddannelsescentre, som er involveret i de grundlæggende kvalifikationskurser og efteruddannelsen, godkendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Godkendelse kan kun meddeles efter skriftlig ansøgning. Ansøgningen skal vedlægges dokumenter med følgende oplysninger:

- 5.1.1. Et passende kvalifikations- og uddannelsesprogram med angivelse af, hvilke fag der undervises i, en undervisningsplan og hvilke undervisningsmetoder der vil blive anvendt.
- 5.1.2. Undervisernes kvalifikationer og kompetenceområder.
- 5.1.3. Oplysninger om undervisningslokaler, undervisningsmaterialer, udstyr til praktikdelen og køretøjspark.
- 5.1.4. Betingelser for deltagelse i undervisningen (antal deltagere).

5.2. Den kompetente myndighed meddeler skriftligt sin godkendelse på følgende vilkår:

- 5.2.1. Uddannelsen skal gennemføres i overensstemmelse med de dokumenter, der er vedlagt ansøgningen.
- 5.2.2. Den kompetente myndighed skal kunne udsende dertil bemyndigede personer til at overvære undervisningen og føre tilsyn med de godkendte centre med særligt henblik på deres arbejdsmetoder og afvikling af undervisning og prøver.
- 5.2.3. Godkendelsen skal kunne inddrages varigt eller midlertidigt, hvis betingelserne ikke opfyldes.

Det godkendte uddannelsescenter skal garantere, at underviserne har indgående kendskab til den seneste udvikling i regler og uddannelseskraav. Underviserne skal som led i en specifik udvælgelsesprocedure dokumentere, at de er i besiddelse af både fagkundskaber og pædagogisk viden. Med hensyn til den praktiske del af uddannelsen skal underviserne dokumentere, at de har erfaring som erhvervschauffører eller tilsvarende kørsels erfaring, f.eks. som kørelærer til tunge erhvervs køretøjer.

Undervisningsprogrammet skal udformes som anført i godkendelsen med udgangspunkt i emnerne i afdeling 1.

BILAG II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EF-MODELLEN FOR CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS

1. De fysiske egenskaber ved EF-modellen for chaufføruddannelsesbevis skal være i overensstemmelse med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Verifikationsmetoderne for chaufføruddannelsesbevis med henblik på at sikre overensstemmelse med internationale standarder skal være i overensstemmelse med ISO-standard 10373.

2. Beviset har to sider:

Forside:

- a) betegnelsen »chaufføruddannelsesbevis« trykt med store bogstaver på den udstedende medlemsstats sprog
- b) angivelse af navnet på den udstedende medlemsstat er valgfrit
- c) den udstedende medlemsstats nationalitetsmærke trykt i negativ i et blått rektangel og omgivet af tolv gule stjerner. Nationalitetsmærkerne er følgende:

B: Belgien

DK: Danmark

D: Tyskland

GR: Grækenland

E: Spanien

F: Frankrig

IRL: Irland

I: Italien

L: Luxembourg

NL: Nederlandene

A: Østrig

P: Portugal

FIN: Finland

S: Sverige

UK: Det Forenede Kongerige

- d) bevisets specifikke oplysninger nummereret således
 1. indehaverens efternavn
 2. indehaverens fornavn(e)
 3. indehaverens fødselsdato og fødested
 4. a) udstedelsesdato
b) udløbsdato
c) angivelse af den myndighed, der udsteder beviset (kan trykkes på bagsiden)
d) et andet nummer end kørekortsnummeret, der tjener administrative hensyn (valgfrit)
 5. a) kørekortets nummer
b) bevisets løbenummer
 6. foto af indehaveren
 7. indehaverens underskrift
 8. bopæl eller postadresse (valgfrit)
 9. (under)kategorier af køretøjer, for hvilke chaufføren opfylder kravene til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse

- e) betegnelsen »EF-model« på den udstedende medlemsstats sprog og betegnelsen »chaufføruddannelsesbevis« på de øvrige fællesskabsprog trykt i blåt på en sådan måde, at det udgør bevisets baggrund:

tarjeta de cualificación del conductor

chaufføruddannelsesbevis

Fahrerqualifizierungsnachweis

δελτίο επιμόρφωσης οδηγού

driver qualification card

carte de qualification de conducteur

carta cáilíochta tiomána

carta di qualificazione del conducente

kwalificatiekaart bestuurder

carta de qualificação do motorista

kuljettajan ammattipätevyyskortti

yrkeskompetensbevis för förare

- f) farveangivelse:

— blå: Pantone Reflex blue

— gul: Pantone yellow

Bagside:

- a) 9. (under)kategorier af køretøjer, for hvilke chaufføren opfylder kravene til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse
10. den fællesskabskode, der er omhandlet i artikel 10 i dette direktiv
11. plads til, at den udstedende medlemsstat kan påføre beviset påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, eller som vedrører trafikikkerheden (valgfrit). Hvis påtegningen falder ind under en af de rubrikker, der er anført i dette bilag, skal nummeret på denne rubrik angives foran påtegningen

- b) en forklaring på de nummererede rubrikker på bevisets for- og bagside (mindst rubrik 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5a, 5b og 10).

Hvis en medlemsstat ønsker at affatte disse angivelser på et andet nationalt sprog end et af følgende sprog: dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, udarbejder den en tosproget udgave af beviset med et af nævnte sprog, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

3. Sikkerhed, herunder databeskyttelse

Bevisets forskellige elementer skal udelukke risiko for forfalskning eller manipulation og afsløre forsøg herpå.

Medlemsstaten drager omsorg for, at bevisets sikkerhedsniveau mindst svarer til kørekortets sikkerhedsniveau.

4. Særlige bestemmelser

Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen tilføje farver eller mærkning, som f.eks. stregkoder, nationale symboler og sikkerhedsfeatures, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

Af hensyn til den gensidige anerkendelse af beviserne må stregkoden ikke indeholde andre oplysninger end dem, der allerede findes i læsbar form på chaufføruddannelsesbeviset, eller som er nødvendige for proceduren ved udstedelse af beviset.

EF-MODEL FOR CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS

Forsiden

	CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS	(MEDLEMSSTAT)
6. FOTO	1.	
	2.	
	3.	
	4a.	4b.
	4c.	(4d.)
	5a.	5b.
	7.	
	(8.)	
9.		

Bagsiden

11.	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	

1. Efternavn
2. Fornavn(e)
3. Fødselsdato og fødested
4a. Udstedelsesdato
4b. Administrativ udløbsdato
4c. Udstedt af
5a. Kørekortnummer
5b. Løbenummer
10. Fællesskabskode

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. september 2003

om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF med hensyn til stifter til konstruktionssamlinger

(meddelt under nummer K(2003) 3159)

(EØS-relevant tekst)

(2003/639/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen skal i forbindelse med attestering af en byggevares overensstemmelse vælge mellem de to procedurer i artikel 13, stk. 3, i direktiv 89/106/EØF og i alle tilfælde vælge »den billigste procedure, der er forenelig med sikkerhedshensyn«. Det skal således for en given vare eller varegruppe afgøres, om en produktionskontrolordning i fabrikken på fabrikantens ansvar er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for attestering af overensstemmelse, eller om det er nødvendigt at inddrage et autoriseret certificeringsorgan af grunde, der vedrører kriterierne i artikel 13, stk. 4.

(2) I henhold til artikel 13, stk. 4, skal den således fastlagte procedure anføres i mandaterne og i de tekniske specifikationer. Det er derfor ønskeligt at identificere de varer eller varegrupper, der henvises til, i de tekniske specifikationer.

(3) De to procedurer, der er fastlagt i artikel 13, stk. 3, er nærmere beskrevet i bilag III til direktiv 89/106/EØF. Det må derfor for hver vare eller varegruppe gøres klart ved henvisning til bilag III, hvilke metoder der skal anvendes ved gennemførelsen af de to procedurer, idet visse ordninger ifølge bilag III skal anvendes fortrinsvis.

(4) Den procedure, der er anført i artikel 13, stk. 3, litra a), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, uden løbende overvågning, samt varianterne 2 og 3, mens proceduren i artikel 13, stk. 3, litra b), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt i), og bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, med løbende overvågning.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For varer og varegrupper, der er anført i bilag I, attesteres overensstemmelsen ved en procedure, hvorefter der som supplement til produktionskontrolordningen i fabrikken, som gennemføres af fabrikanten, inddrages et autoriseret certificeringsorgan i bedømmelsen og overvågningen af produktionskontrollen eller af selve varen.

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

Artikel 2

I mandaterne for retningslinjer for europæiske tekniske godkendelser anføres det, hvilken procedure der skal anvendes til attestering af overensstemmelse i henhold til bilag II.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

*BILAG I***Stifter til konstruktionssamlinger:**

Til brug i byggearbejder for at tillade sammenføjede dele at bevæge sig i forhold til hinanden (mellem dækplader eller mellem dækplader og vægge).

BILAG II

ATTESTERING AF OVERENSSTEMMELSE

Bemærk: For byggevarer, der har mere end en af de forudsatte anvendelser, der er anført for de følgende byggevaregrupper, er det autoriserede organs opgaver, som de afledes af de relevante systemer for attestering af overensstemmelse, kumulative.

Varegruppe: **Stifter til konstruktionssamlinger (1/2)**

Systemer for attestering af overensstemmelse

For den eller de nedenfor anførte byggevarer og forudsatte anvendelser, anmodes EOTA om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæiske tekniske godkendelser:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r)	System(er) til attestering af overensstemmelse
Stifter til konstruktionssamlinger	Anvendelser, der er underlagt regler om konstruktion	—	2+

System 2+: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, inklusive attestering af fabrikens egen produktionskontrol af autoriseret organ på grundlag af forudgående kontrol af fabrikken og dennes egen produktionskontrol samt løbende overvågning, bedømmelse og godkendelse af fabrikens egen produktionskontrol.

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst en medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.

Varegruppe: **Stifter til konstruktionssamlinger (2/2)**

Systemer for attestering af overensstemmelse

For den eller de nedenfor anførte byggevarer og forudsatte anvendelser, anmodes EOTA om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæiske tekniske godkendelser:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r) (reaktion ved brand)	System(er) til attestering af overensstemmelse
Stifter til konstruktionssamlinger	Anvendelser, der er undergivet regler om reaktion ved brand	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		(A1 til E) (***), F	4

System 1: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt i), uden auditprøvning af stikprøver.

System 3: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 2.

System 4: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 3.

(*) Byggevarer/-materialer, for hvilke der på et klart identificerbart punkt i fremstillingsprocessen sker en forbedring af klassifikationen vedrørende reaktion ved brand (f.eks. tilføjelse af brandhæmmende middel eller en begrænsning af organisk materiale).

(**) Byggevarer/-materialer, der ikke er omfattet af fodnote (*).

(***) Byggevarer/-materialer, som ikke skal testes for reaktion ved brand (f.eks. byggevarer/-materialer i klasse A1, i henhold til Kommissionens beslutning 96/603/EF med ændringer).

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst en medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. september 2003

om proceduren for attestering af byggevarer i henhold til artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 89/106/EØF med hensyn til systemer til udvendig vægbeklædning

(meddelt under nummer K(2003) 3160)

(EØS-relevant tekst)

(2003/640/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 93/68/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen skal i forbindelse med attestering af en byggevarers overensstemmelse vælge mellem de to procedurer i artikel 13, stk. 3, i direktiv 89/106/EØF og i alle tilfælde vælge »den billigste procedure, der er forenelig med sikkerhedshensyn«. Det skal således for en given vare eller varegruppe afgøres, om en produktionskontrolordning i fabrikken på fabrikantens ansvar er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for attestering af overensstemmelse, eller om det er nødvendigt at inddrage et autoriseret certificeringsorgan af grunde, der vedrører kriterierne i artikel 13, stk. 4.
- (2) I henhold til artikel 13, stk. 4, skal den således fastlagte procedure anføres i mandaterne og i de tekniske specifikationer. Det er derfor ønskeligt at identificere de varer eller varegrupper, der henvises til, i de tekniske specifikationer.
- (3) De to procedurer, der er fastlagt i artikel 13, stk. 3, er nærmere beskrevet i bilag III til direktiv 89/106/EØF. Det må derfor for hver vare eller varegruppe gøres klart ved henvisning til bilag III, hvilke metoder der skal anvendes ved gennemførelsen af de to procedurer, idet visse ordninger ifølge bilag III skal anvendes fortrinsvis.
- (4) Den procedure, der er anført i artikel 13, stk. 3, litra a), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, uden løbende overvågning, samt varianterne 2

og 3, mens proceduren i artikel 13, stk. 3, litra b), svarer til ordningerne i bilag III, afsnit 2, punkt i), og bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, med løbende overvågning.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For varer og varegrupper, der er anført i bilag I, attesteres overensstemmelsen ved en procedure, hvorefter der som supplement til produktionskontrolordningen i fabrikken, som gennemføres af fabrikanten, inddrages et autoriseret certificeringsorgan i bedømmelsen og overvågningen af produktionskontrollen eller af selve varen.

Artikel 2

I mandaterne for retningslinjer for europæiske tekniske godkendelser anføres det, hvilken procedure der skal anvendes til attestering af overensstemmelse i henhold til bilag II.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

*BILAG I***Systemer til udvendig vægbeklædning:**

Til udvendige vægge, eller udvendig beklædning af vægge.

BILAG II

Bemærk: For byggevarer, der har mere end en af de forudsatte anvendelser, der er anført for de følgende byggevaregrupper, er det autoriserede organs opgaver, som de afledes af de relevante systemer for attestering af overensstemmelse, kumulative.

Varegruppe: **Systemer til udvendig vægbeklædning (1/2)****Systemer for attestering af overensstemmelse**

For den eller de nedenfor anførte byggevarer og forudsatte anvendelser, anmodes EOTA om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæiske tekniske godkendelser:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r)	System(er) til attestering af overensstemmelse
Systemer til udvendig vægbeklædning	Til udvendige vægge, eller udvendig beklædning af vægge	—	2+

System 2+: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 1, inklusive attestering af fabrikkens egen produktionskontrol af autoriseret organ på grundlag af forudgående kontrol af fabrikken og dennes egen produktionskontrol samt løbende overvågning, bedømmelse og godkendelse af fabrikkens egen produktionskontrol.

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst en medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.

Varegruppe: **Systemer til udvendig vægbeklædning (2/2)****Systemer for attestering af overensstemmelse**

For den eller de nedenfor anførte byggevarer og forudsatte anvendelser, anmodes EOTA om at specificere følgende system eller systemer for attestering af overensstemmelse i den relevante retningslinje for europæiske tekniske godkendelser:

Byggevare(r)	Forudsat(te) anvendelse(r)	Niveau(er) eller klasse(r) (reaktion ved brand)	System(er) til attestering af overensstemmelse
Systemer til udvendig vægbeklædning	Anvendelser, der er undergivet regler om reaktion ved brand	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		(A1 til E) (***), F	4

System 1: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt i), uden auditprøvning af stikprøver.

System 3: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 2.

System 4: se direktiv 89/106/EØF, bilag III, afsnit 2, punkt ii), variant 3.

(*) Byggevare(r)-materialer, for hvilke der på et klart identificerbart punkt i fremstillingsprocessen sker en forbedring af klassifikationen vedrørende reaktion ved brand (f.eks. tilføjelse af brandhæmmende middel eller en begrænsning af organisk materiale).

(**) Byggevare(r)-materialer, der ikke er omfattet af fodnote (*).

(***) Byggevare(r)-materialer, som ikke skal testes for reaktion ved brand (f.eks. byggevare(r)-materialer i klasse A1, i henhold til Kommissionens beslutning 96/603/EF med ændringer).

Systemet bør specificeres således, at det også kan anvendes, når det ikke er nødvendigt at fastlægge ydeevnen for en bestemt egenskab, fordi der i mindst en medlemsstat ikke stilles lovbestemte krav for den pågældende egenskab (se direktiv 89/106/EØF, artikel 2, stk. 1, og — i givet fald — punkt 1.2.3 i basisdokumenterne). I sådanne tilfælde må fabrikanten ikke pålægges at kontrollere den pågældende egenskab, hvis han ikke ønsker at oplyse byggevarens ydeevne på det punkt.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. september 2003

om anvendelse af farvefotografier eller andre illustrationer som sundhedsadvarsler på tobakspakninger

(meddelt under nummer K(2003) 3184)

(EØS-relevant tekst)

(2003/641/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge direktiv 2001/37/EF skal alle tobakspakninger — undtagen pakninger til tobak, der indtages oralt, og anden røgfri tobak — og eventuel ydre emballage, med undtagelse af supplerende, gennemsigtig indpakning, være forsynet med en generel advarsel og en supplerende advarsel fra den fortegnelse, der findes i direktivets bilag I.

(2) Medlemsstaterne kan afgøre, hvorvidt der skal være sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer på pakninger for visse eller alle tobaksvarer undtagen tobak, der indtages oralt, og andre røgfri tobaksvarer.

(3) Såfremt medlemsstaterne kræver yderligere sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, skal disse være i overensstemmelse med de bestemmelser, som vedtages af Kommissionen.

(4) I direktiv 2001/37/EF indførtes nye mærkningsbestemmelser, som mærkbart ændrer tobakspakkernes udseende, især for så vidt angår advarselsteksternes størrelse og deres grafiske udformning. For at sikre denne nye udformning maksimal visuel gennemslagskraft bør designet forblive uændret i en vis periode, før der tilføjes farvefotografier eller andre illustrationer.

(5) Som undersøgelser og erfaringerne fra andre lande, som har indført sundhedsadvarsler med farvefotografier, har vist, kan sundhedsadvarsler, som omfatter farvefotografier eller andre illustrationer, være et effektivt middel til

at forebygge rygning og informere borgerne om sundhedsmæssige risici i forbindelse med rygning. Anvendelse af fotografier på tobakspakninger er derfor et vigtigt element i en omfattende og integreret politik til bekæmpelse af tobaksrygning.

(6) På grund af de kulturforskelle, der findes inden for EU, bør der være adgang til flere farvefotografier eller andre illustrationer i forbindelse med hver af de supplerende advarsler, som er anført i bilag I i direktiv 2001/37/EF.

(7) Såfremt medlemsstaterne kræver sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, bør det sikres, at disse visuelle elementer ikke skjules eller på anden vis forringes.

(8) Hvis medlemsstaterne kræver sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, skal der være overgangsperioder, som sikrer, at de nødvendige ændringer i tobaksvarernes fremstillings- og emballeringsproces kan finde sted, og at lagrene kan tømmes. Anvendelse af mærkater, som ikke kan fjernes, bør tillades for andre tobaksvarer end cigaretter.

(9) Der skal føres tilsyn med indførelsen af billedbaserede advarsler, og effektiviteten heraf skal vurderes regelmæssigt.

(10) De i denne beslutning fastlagte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, som er nedsat i henhold til artikel 10 i direktiv 2001/37/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Med denne beslutning fastlægges regler for anvendelsen af farvefotografier eller andre illustrationer på tobakspakninger for at vise og forklare de sundhedsmæssige følger ved rygning.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26.

2. Denne beslutning gælder for de medlemsstater, som beslutter at anvende farvefotografier eller andre illustrationer sammen med de supplerende advarsler, som der stilles krav om i direktiv 2001/37/EF, vedrørende visse eller alle tobaksvarer undtagen pakninger, som indeholder tobak, der indtages oralt, og andre røgfri tobaksvarer.

3. Såfremt medlemsstaterne kræver sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, skal disse være i overensstemmelse med de i denne beslutning fastlagte bestemmelser.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning gælder de definitioner, som er angivet i artikel 2 i direktiv 2001/37/EF.

Desuden gælder følgende definitioner:

- 1) »tobakspakning«: enhver form for pakning eller anden ydre emballage, der anvendes ved detailsalg af tobaksvarer med undtagelse af supplerende, gennemsigtig indpakning
- 2) »supplerende advarsel«: enhver af de advarsler, der nævnes i artikel 5, stk. 2, litra b), og i bilag I i direktiv 2001/37/EF
- 3) »kildedokument«: enhver af de elektroniske filer, som stilles til rådighed af Kommissionen, og som indeholder en kombineret advarsel
- 4) »kombineret advarsel«: en advarsel bestående af et fotografi eller en anden illustration og den tilhørende tekst fra en supplerende advarsel som angivet i artikel 5, stk. 2, litra b), og i bilag I til direktiv 2001/37/EF, og som fremgår af hvert kildedokument.

Artikel 3

Samling af kildedokumenter

1. Kommissionen stiller senest den 30. september 2004 en samling afprøvede kildedokumenter til rådighed, således at der kan vælges mellem flere fotografier eller andre illustrationer til hver af de supplerende advarsler i bilag I til direktiv 2001/37/EF.

2. Der skal kunne opnås adgang til kildedokumenterne ved henvendelse til Kommissionen. De tekniske specifikationer vedrørende trykning skal kunne indhentes fra Kommissionen og må ikke ændres.

3. I forbindelse med udarbejdelsen af kildedokumenter til samlingen bistår Kommissionen af videnskabelige og tekniske eksperter.

4. De udvalgte kildedokumenter forelægges med henblik på udtalelse for det udvalg, som er nedsat i henhold til artikel 10 i direktiv 2001/37/EF.

Artikel 4

Anvendelse af kombinerede advarsler

1. Hvis medlemsstaterne kræver sundhedsadvarsler i form af farvefotografier eller andre illustrationer, skal tobakspakninger, som er omfattet af et sådant krav, forsynes med en kombineret advarsel fra de kildedokumenter, som Kommissionen stiller til rådighed; elementerne i disse kombinerede advarsler må ikke ændres.

Den enkelte medlemsstat kan vælge de kildedokumenter, som passer bedst til forbrugerne i det pågældende land.

2. De kombinerede advarsler skal:

- a) alternere således, at det sikres, at alle de supplerende advarsler optræder regelmæssigt
- b) trykkes på tobakspakkens anden lige så synlige overflade på en sådan måde, at de i kildedokumentet anførte formater og proportioner samt billedets og tekstens grafiske integritet respekteres
- c) udfylde hele det område, som er forbeholdt supplerende sundhedsadvarsler, og placeres parallelt med pakningens øverste kant og i samme retning som andre oplysninger på pakningen
- d) gengives i overensstemmelse med de tekniske specifikationer om trykning, som stilles til rådighed af Kommissionen
- e) være omgivet af en sort ramme, som er mindst 3 mm og højst 4 mm bred, og som på ingen måde forstyrrer den kombinerede advarsels tekstmæssige eller visuelle elementer.

3. Den kombinerede advarsel skal dække mindst 40 % af ydersiden af tobakspakkens anden lige så synlige overflade. Denne andel forhøjes til 45 % i medlemsstater med to officielle sprog og til 50 % i medlemsstater med tre officielle sprog.

Dog skal den kombinerede advarsel på pakninger bestemt til andre varer end cigaretter, hvis mest synlige overflade overstiger 75 cm², dække et område på mindst 22,5 cm² på den anden lige så synlige overflade. Størrelsen af denne andel øges til 24 cm² i medlemsstater med to officielle sprog og til 26,25 cm² i medlemsstater med tre officielle sprog.

4. For så vidt angår andre tobaksvarer end cigaretter, kan de kombinerede advarsler påføres som mærkater, under forudsætning af at sådanne mærkater ikke kan fjernes. De kombinerede advarsler på mærkaterne skal gengives i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for trykning, som Kommissionen stiller til rådighed.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at de kombinerede advarsler skal ledsages af en henvisning til den udstedende myndighed, anbragt uden for det område, der er afsat til advarsler. Såfremt medlemsstaterne kræver det, kan de kombinerede advarsler desuden omfatte andre visuelle elementer som f.eks. logoer. Sådanne henvisninger kan eventuelt forsynes med rygestoptelefonnumre, e-mail-adresser og/eller websteder, som skal informere forbrugerne om de myndigheder, der har udstedt advarslen, og de programmer, der findes for at støtte personer, som ønsker at holde op med at ryge.

6. Bortset fra de tilfælde, som beskrives i stk. 5, må de kombinerede advarsler ikke kommenteres, omformuleres eller forsynes med henvisninger af nogen art på tobakspakningen.

Artikel 5

De kombinerede advarslers visuelle integritet

1. De kombinerede advarsler skal:
 - a) trykkes på en sådan måde, at de ikke kan fjernes eller slettes; de må under ingen omstændigheder være skjult eller tilsløret af andre påskrifter eller billeder, heller ikke når pakningen åbnes. Det er forbudt at påtrykke de kombinerede advarsler på pakningens prismærkat eller banderole
 - b) fremstå således, at hverken tekstmæssige eller visuelle elementer i de kombinerede advarsler skæres igennem, når pakningen åbnes.
2. Hvis medlemsstaterne bestemmer sig for at kræve anvendelse af kombinerede advarsler på tobakspakninger, skal de indføre de fornødne bestemmelser for at forebygge, at en indpakning, pung, omslag, æske eller enhver anden anordning helt eller delvist skjuler eller tilslører de kombinerede advarsler.
3. Banderoler og prismærkater må ikke placeres, således at de helt eller delvist skjuler eller tilslører de kombinerede advarsler eller nogle af disses elementer.
4. Henvisninger eller andre elementer, som er beskrevet i artikel 4, stk. 5, må ikke hindre eller forringe de kombinerede advarslers fremtoning.

Artikel 6

Gennemførelse

Hvis medlemsstaterne bestemmer sig for at kræve anvendelse af kombinerede advarsler på tobakspakninger, skal de vedtage og offentliggøre de bestemmelser, som er nødvendige i overensstemmelse med denne beslutning.

Disse bestemmelser anvendes tidligst fra den 1. oktober 2004.

Bestemmelserne skal omfatte tilstrækkelige overgangsperioder, som gør det muligt at gennemføre de fornødne omstillinger i produktions- og emballeringsprocessen for tobaksprodukter og at tømme lagrene, hvilket især gælder for små og mellemstore virksomheder.

Når medlemsstaterne vedtager bestemmelserne, skal disse indeholde en henvisning til denne beslutning eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne skal beslutte, hvorledes en sådan henvisning foretages.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af denne beslutning, og underretter hvert andet år Kommissionen om gennemførelsen heraf. En sådan underretning skal omfatte en konsekvensanalyse med særlig henvisning til forbrugernes vaner og med særligt fokus på børn og unge.

Artikel 7

Rapportering og tilpasning

1. Kommissionen aflægger senest den 30. september 2006 og derefter hvert andet år rapport over for det udvalg, som er oprettet i henhold til artikel 10 i direktiv 2001/37/EF, vedrørende gennemførelsen af nærværende beslutning. Oplysninger fra medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i denne beslutning danne grundlag for disse rapporter.
2. Ved fremlæggelse af rapporterne fokuserer Kommissionen på elementer, som bør revideres eller udvikles set i lyset af de indhøstede erfaringer og ny videnskabelig viden.
3. De videnskabelige og tekniske eksperter, som er omtalt i artikel 11 i direktiv 2001/37/EF, kan eventuelt bistå Kommissionen ved udarbejdelsen af disse rapporter.
4. Oplysninger om denne beslutnings gennemførelse vil også indgå i de rapporter, som Kommissionen hvert andet år skal forelægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedrørende anvendelse af direktiv 2001/37/EF ifølge direktivets artikel 11.

Artikel 8

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. september 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2003/642/RIA

af 22. juli 2003

om anvendelse på Gibraltar af konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »konventionen om bestikkelse«), og

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konventionen om bestikkelse blev udarbejdet ved Rådets retsakt af 26. maj 1997.
- (2) Konventionen om bestikkelse indeholder ingen bestemmelser om dens anvendelse på Gibraltar.
- (3) Konventionen om bestikkelse og flere andre konventioner, der er udarbejdet på samme grundlag, blev indgået i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union før den 1. juni 2000 ⁽²⁾ og blev ikke på det tidspunkt udvidet til også at omfatte Gibraltar.
- (4) Det Forenede Kongerige har ansvaret for Gibraltars internationale forbindelser.

- (5) Det er ønskeligt, at konventionen om bestikkelse finder anvendelse på Gibraltar —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om bestikkelse finder anvendelse på Gibraltar.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og har virkning fra dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Rådets vegne

G. ALEMANN

Formand

⁽¹⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ Den dato, hvor ordningerne mellem Spanien og Det Forenede Kongerige vedrørende Gibraltars myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og tilknyttede traktater trådte i kraft.